

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

ZPRAVODAJ OBCÍ DOUBRAVICE, VELEHRÁDEK A ZÁLESÍ

vychází 4. dubna 2020

elektronická verze

Vážení čtenáři Občasníku,

velmi se Vám omlouvám, že jste na nové číslo doubravického zpravodaje čekali nezvykle dlouhou dobu (poslední číslo vyšlo v srpnu 2019). Někdy se prostě stává, že člověk miní, a Bůh, či okolnosti kolem nás, plány mění.

První číslo DO roku 2020 jsem plánovala na konec února, jenže to bych nesměla sedět .... na více židlích. Na začátek března byl totiž plánován i Doubravický ples, jeho příprava zabere poměrně dost času. Dát do kupy příspěvky pro Občasník také stojí určitý čas. Začátek každého roku věnuji sepisování událostí roku předchozího do obecní kroniky. K tomu všemu chodím do práce... A den má pořád jen 24 hodin ☹️.

Doubravický ples 7.3. proběhl úspěšně, všem, kteří jste s jeho organizací pomohli, a všem, kteří jste věnovali či sehnali ceny do tomboly, velmi děkuji. Muzikant Miroslav Chytráček se svou zpěvačkou hrál k tanci i poslechu, na tanečním parketu se vystříдалo kolem sedmdesáti tanečníků, šťastní výherci si rozebrali všech 400 cen v tombole i tři dárkové koše, jež věnovala obec.

Vše, co se v naší obci odehrálo v minulém roce, je již zaneseno do obecní kroniky. Stručný přehled dění roku 2019 si v tomto čísle můžete přečíst a na rok uplynulý zavzpomínat. Vždy, když na začátku roku sepisuji události roku předchozího, žasnu, kolik se toho v našich třech obcích děje, a jsem ráda, že se naše obec rozvíjí, že se tu

buduje a že se tu stále najdou lidé, kteří jsou ochotni nezištně a ve svém volném čase připravovat akce pro ostatní.

A jsem u samotného DO. Příspěvky pro nové číslo jsem shromažďovala již od začátku února. Ale čas na zkompletování stále chyběl. Odškrtnla jsem si ples a doufala, že teď už to půjde. Jenže! Zasáhl koronavirus. Nezaútočil na mé zdraví, ale ovlivnil plnění profesních povinností. Ve zmatku, který provázel jejich reorganizaci, nezbýval čas a ani síla dotáhnout Občasník k jeho vydání. Všechny příspěvky vznikly v době, kdy jsme o koronaviru a epidemii slychali jen ve zprávách z daleké Číny a možná si bláhově nepřipouštěli, že by nás mohl ohrozit. Jsme v mimořádné situaci, nikdo jsme nic podobného pravděpodobně nezažil ... Ale o tom slyšíme a čteme dennodenně, možná proto pro Vás budou články, koronavirem ještě nenakažené, jistým osvěžením.

Mimořádná situace, v níž jsme se s celým světem ocitli, přináší tragédie, omezení, významně nám ztěžuje život, na druhou stranu ukazuje dobro v mnohých z nás. I o tom naštěstí média informují. Také v naší obci jsou lidé ochotní pomáhat, bylo milé vidět v kanceláři obecního úřadu stolek plný textilních roušek, které nezávisle na sobě našlo několik místních dobrovolnic a které jsou našim občanům zdarma k dispozici.

Pandemie a s ní spojená opatření znemožní organizování některých obvyklých jarních akcí, nebo bude jejich termín odložen. Určitě na začátku dubna neproběhne úklidová akce Příkopy. Jak to bude s pálením čarodějnic a Dětským dnem, v tuto chvíli organizátoři netuší, jisté je, že v tradičních termínech se tyto akce určitě neuskuteční. Přeji Vám všem, ať tuto situaci zvládnete bez újmy na zdraví, ať si uchováte optimistický pohled na budoucnost, ať Vám dnešní složité dny přinesou i něco pozitivního, co si třeba uvědomíte až s odstupem času. Současně věřím, že při čtení toho čísla DO přijdete na jiné myšlenky, od pandemie na hony vzdálené.

Lucie Baliharová

Milý čtenáři Občasníku (a nebo také milí čtenáři Občasníku, to už je na každém z vás, chcete-li být osloveni jen vy sami, nebo všichni dohromady),

v únoru loňského roku jsem se v úvodníku slovem otřela o téma "výzdoba dveří u lednice", což se mi teď, po roce, více než náramně hodí, protože ...

... protože si jednoduše myslím, že vážných témat je všude v médiích víc než dost, koronavirem počínaje, premiérem a jeho osobitou (re)prezentací konče. Nechci rozhodně zlehčovat situace, které teď s námi vibrují, na které každý reaguje po svém, někdo přespříliš a jiný třeba naopak vůbec. A poněvadž úvodníku doubravického Občasníku bych ráda stále zanechala uvolněnou formu s obsahem neutrálním a pohodovým, maximálně pak s pozitivním poselstvím a při dočtení třeba i s úsměvem ve tváři, nechám vážná témata daleko za sebou a budu se věnovat tomu, co vážné v podstatě vůbec není a přitom jsem si téměř jistá, že se to dotýká každého z nás.

A to bezesporu lednice je, to mi nikdo upřít nemůže 😊. Zásobárna energie a výživy, u někoho stále plná, u jiného záhadným způsobem více než poloprázdná, byť se do obchodu pro čerstvé potraviny chodí třeba i denně. Každý v ní má to, co mu chutná, občas i to, co tam je "náhodou", zkrátka je tam to, co tam je a basta. Nás ale tentokrát mnohem více než obsah bude zajímat obvod, respektive "ozdoby", kterých si na chladničku snad každá hospodyňka pár přidělá. - TEĎ JEN MALÁ VSUVKA. OMLOUVÁM SE PÁNŮM, ŽE ÚVODNÍK BUDE ASI TROCHU GENDEROVĚ NEVYROVNANÝ, ALE POKUD SE V NĚKTERÝCH PŘÍPADECH POZNÁTE, NENÍ PROBLÉM NEČÍST O KUCHARČINKÁCH, ALE DOSADIT SI ZA NĚ MUŽE V ZÁSTĚŘE. - Mohu jen tipovat, co by tam mohla mít svobodná bezdětná, ale samostatná slečna či mladík - dost možná má na dveřích magnetem přidělané vstupenky do divadla, na koncert, permanentku do fitka, zajímavý recept od přátel a nebo fotku s partnerem. Jiné je to určitě u čerstvých rodičů, kteří preferují fotky miminka, později první obrázky rádoby sluníček a postaviček, nejčastěji malovaných na vytrženém papíru ze sešitu,

ale dost důležité na to, aby visely právě na lednici. Postupem času vzniká koláž nepřeborných historických momentů rodiny a dokud magnety drží, je možné si prohlédnout tyhle zásadní životní milníky celkem pohodlně, bez zapínání počítačů a hledání v souborech. Matka/otec dospělých dětí už se celkem bez potíží přes obrázky z maturitního plesu znovu vrací ke vstupenkám a různým voucherům sem tam proložených pozvánkou k lékaři a možná pomalu čeká, až se mu na dvířkách od mrazničky objeví první snímek vnoučete. Z pohledu prarodičů už je to pak o tom, co dostanou od mladších generací - bude-li to pohlednice z dovolené, tradiční památka na první třídu od vnuka nebo turistický magnet z nedalekého zámku.

Když to shrnu, neznám domácnost, ve které by lednice byla, řekněme, nahá. Bez jediné památky, bez vzkazu, bez doteku života. Možná je to tím, že mám kolem sebe samé ozdoboledničkomyšle a ne milovníky jednoduchých hladkých linií bez potřeby ozdob, které ne vždy vkusně doplňují zbytek interiéru. Ostatně já osobně mám už jen velmi málo volného místa, protože jsme doma velkými sběrateli magnetů z výletů a dovolených, které nám připomínají, jaká místa jsme již navštívili. Na pohlednice, obrázky a vstupenky zbývá minimum prostoru, většinu pokrývají malé fotoobrázky hradů, zámků, pláží, měst, historických domů, ať už z naší země české nebo z ciziny. Což přiláká oči každého návštěvníka, jenž se pak pohledem u výzdoby zdrží a zajímá ho mnohem více to, co je na lednici, než co je v ní. Dost možná totiž tuší, že uvnitř by tolik zábavy nenašel 😊

Přeji vám tedy z celého srdce krásné, veselé, barevné, pamětní a pestré lednice a ať je na nich váš život stále v pohybu.

Mějte nádherné jaro a užívejte každého dne, který je i který přijde.

Vaše RD 😊

ZPRÁVY Z RADNICE

Ohlédnutí za rokem 2019

V loňském roce jsme realizovali několik stavebních akcí, ať v rámci oprav nebo nové investice.

Šlo o opravu veřejného osvětlení na Velehrádku, kde jsme v rámci rekonstrukce sítě NN společnosti ČEZ Distribuce vyměnili všechna svítidla za nová LED diodová a vybudovali tak moderní a úsporné osvětlení. Nový povrch z asfaltového recyklátu místo původního štěrkobahnitého získala koncová cesta od čp. 78 k čp. 68. Dále jsme v Ježkově domě postavili místo nevyužívaných prostor po sociálním centru dva bezbariérové malobyty a jeden byt 3+kk. Vše je již zkolaudováno a byty jsou obydleny. Jako poslední z větších akcí proběhla oprava místní komunikace Prostřední cesta, která se realizovala v termínu září - prosinec. I přes určité problémy s počasím a s katastrofálním stavem podloží byla oprava dokončena v termínu. V rámci víceprací byla provedena výměna zborcených či zanesených propustků, byly opraveny nájezdy k jednotlivým domům a plocha pod kontejnery u koupaliště. Při této opravě také byly vyměněny všechny hlavní uzávěry vody pro jednotlivé domy, pročištěná část Zátluckého potoka a provedeno srovnání terénu okolo cesty od různých dřívějších soukromých zavážek. V rámci možností také byly rozšířeny a zpevněny plochy pro parkování. Je ovšem s podivem, že nikdo (až na jednu výjimku) nevyužil nabídku obce na pomoc se zřízením parkovacích míst na vlastních pozemcích. Když vidím to množství aut odstavovaných podél cesty na pozemky obce, tak to doopravdy nechápu.

A co se připravuje v r. 2020

Když vezmu stavební ruch, tak bude v obci poměrně klid. Z větších akcí stojí za zmínku dostavba dvou větví vodovodu, každá o délce cca 130 m, obě na horním konci obce. V prvním případě půjde o náhradu stávajícího starého vedení o nevyhovujícím průměru za plnohodnotný hlavní řad, ve druhém případě o úplně nový řad do lokality, kde zatím dnes není.

Druhou větší akcí bude výměna plotu na hřbitově. Zároveň bychom chtěli z panelů vytvořit zpevněnou plochu na BIO odpad a ke vchodu umístit kontejner na směsný odpad (sklo, zbytky svíček a vše, co nejde do biologického). Toto budeme realizovat ve spolupráci s obcí Zábřezí - Řečice.

Převážná část práce se letos bude týkat projekce a přípravy staveb na příští rok. V současné době máme projektové dokumentace s platným stavebním povolením na chodníky v horní části obce a na dostavbu akumulace vody v lokalitě ČS Žlábek pro posílení zdroje vody pro obecní vodovod.

Chodníky by se měly stavět v r. 2021 spolu s rekonstrukcí silnice II/325, letos budeme řešit hlavně ve spolupráci s ÚS Královéhradeckého kraje podklady do výběrového řízení a výběr dodavatele a připravovat podklady pro žádost o dotaci ze SFDI.

K akci dostavby akumulace vody se bude zpracovávat prováděcí dokumentace, připravovat výběrové řízení na dodavatele a zpracovávat podklady pro žádost o dotaci, nejspíše ze dvou zdrojů. Půjde-li vše podle plánu a podaří-li se sehnat peníze, předpokládáme realizaci v roce 2021.

Další akce, která se začne letos projektově připravovat, je oprava místní komunikace podle Ježkova domu až po křižovatku u čp. 78, a bude-li v silách projektantů, tak též projekt dostavby chodníku od mostu ve středu obce po odbočku k Ježkovu domu.

Miloš Valášek, starosta

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2019

OČIMA OBECNÍ KRONIKÁŘKY

OBEC

Během roku 2019 se obec pustila do dvou velkých stavebních akcí, do několika investičních akcí menšího rozsahu a současně připravovala dokumentaci pro projekty do akcí v dalších letech.

První ze zmíněných velkých stavebních akcí byla přestavba v Ježkově domě. Druhá velká akce roku – rekonstrukce Prostřední cesty byla zahájena v pondělí 14. října a ukončena k 20. prosinci.

Z kraje července probíhala na Velehrádku oprava veřejného osvětlení s výměnou starých dožitých svítidel za nová LED svítidla. V průběhu roku se projekčně připravovala stavba nového zdroje vody pro obecní vodovod v lokalitě ČS Žlábek a výstavba chodníků od středu obce po zastávku U Plecháčů (horní konec obce).

OPRAVA KŘÍŽE POD VZROSTLÝMI KAŠTANY

Na podzim byl kříž z konce 19. století demontován a odvezen do restaurátorské dílny ve Velkém Vřešťově. Na své původní místo pod kaštany se nevrátí, stabilitu pomníku by opět narušoval kořenový systém kaštanů. Jeho novým stanovištěm bude místo o několik desítek metrů blíž ke středu obce, mezi dvěma vysokými lípami. Místo pro pomník uvolnila prostřední z původních tří lip, byla již proschlá a její kmen napadený hnilobou. V polovině března 2020 byla skácena.

ODPADY

Poplatek za svoz a likvidaci komunálního odpadu byl navýšen z 620 Kč za osobu v obci trvale hlášenou či na rekreační objekt na 660 Kč. Dlouhodobě se v obci nedaří snížit množství směsného komunálního odpadu, jehož svoz pro obec zajišťují Technické

služby Dvůr Králové n. L. Na prosincovém zasedání zastupitelstva bylo odsouhlaseno navýšení odpadového poplatku na rok 2020 na 680 Kč. Dvakrát za rok občané mohli odevzdat nebezpečný odpad a dvakrát velkoobjemový.

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Volby do Evropského parlamentu se konaly 24.-25.5. V Doubravici se z 319 oprávněných voličů zapsaných v seznamu voleb účastnilo 107, což představuje 33,54 % účast. Nejvíce hlasů od našich občanů získalo hnutí ANO – 36.

POVODNĚ

Obec byla v létě zasažena dvěma povodněmi, 6. 6. a 30. 7. Jednalo se o přívalové srážky, které spadly v krátkém časovém úseku a způsobily lokální škody na soukromém i obecním majetku.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 15. června byli do života obce opět přivítáni noví občané. K slavnostnímu vítání byly pozvány děti narozené od května 2016 do května 2019, celkem za uplynulé tři roky přibýlo do naší obce osm občánek, slavnostního aktu se zúčastnilo pět.

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

V tomto roce vyšel obecní zpravodaj Doubravický občasník dvakrát, v únoru a v srpnu. Stále se o jeho vznik starala redakce ve složení Lucie Baliharová a Štěpánka Odrášková. DO byl v tištěné podobě rozdáván zdarma, bylo pořizováno cca 70 kopií. V elektronické podobě byl mailem rozesílán asi osmdesáti čtenářům, mnozí ho pak rozesílali dál.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tři králové pod vedením Evy Nechanické 6. 1. obcházeli doubravické domácnosti, přáli šťastný rok 2019 a přijímali do zapečetěné kasičky s logem Charita ČR finanční dary do tradiční Tříkrálové sbírky.

PLESY

V pátek 15.2. se konal ples libotovských fotbalistů, hrál Algol Petra Havlíčka. Doubravického plesu v sobotu 9.3. se účastnilo asi 80 lidí. Hudební doprovod tvořil M. Chytráček se dvěma zpěvačkami, v tombole se sešlo 365 cen, o půlnoci byly slosovány vstupenky o 3 dárkové koše za 1000 Kč.

ÚKLIDOVÉ AKCE

Úklidová akce Příkopy se uskutečnila v sobotu 30. 3., sběr starého železa a jarní čištění požární nádrže proběhly v sobotu 11. 5. Bohužel požární nádrži nepřálo počasí, sotva se naplnila, přišel 6.6. přívalový déšť, jeden proud vody s bahnem zasáhl i nádrž. Bylo potřeba ji vypustit, znovu vyčistit a opětovně napustit.

AKCE PRO DĚTI

Za přípravou akcí pro děti stála Iva Štěpánová s maminkou Ivanou Bouteiler a přáteli. První z akcí proběhla 20. dubna odpoledne, u doubravického hřiště. Byly to velikonoční tvořivé dílničky. K poslednímu dubnovému dni patří tradičně pálení čarodějnic. Doubravičáci, chalupáři či přátelé přespolní se setkávají na „letišti“, na kopci nad vesnicí nedaleko hřbitova. Stejně jako předešlý rok i v roce 2019 akci doplnil program pro děti, začal již v 17 hodin. Třetí akcí organizovanou týmem pod vedením Ivy a Ivany byl Dětský den, konal se 1. 6. od 14 hodin na doubravickém hřišti. Na podzim pak ještě připravili Bubákoviny aneb Cestu za dušičkami, které nahradily Halloweenskou cestu, konaly se v sobotu 2.11.

ZPÍVÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU

Tradičnímu sousedskému setkání s vánočními koledami 25. 12. přálo počasí, teploty byly spíše jarní než zimní, a tak si zazpívat, poklábosit se sousedy, zahřát se horkým čajem či svařeným vínem přišlo více jak osmdesát lidí. Hudební doprovod řídil Petr Havlíček, slovem provedla Renata Derdová.

SILVESTROVSKÁ CESTA ZA POKLADEM

Poslední prosincový den bylo téměř jarně, což nalákalo nebývalý počet dětí a dospělých k účasti na Silvestrovské cestě za pokladem. Startovalo se od hostince U Hrdinů již ve 12 hodin. Cílem byl poklad schovaný u velkého Zátluckého rybníka.

HOSTINEC U HRDINŮ

Majitel hostince Karel Hrdina pořádal gurmánské, ale i kulturní či společenské akce, nejvíce jich bylo na podzim. Dvakrát se uskutečnila řízená ochutnávka vín, 1. 11. ochutnávku na téma „Co nového na Moravě“ provedl známý trutnovský someliér Daniel Gartner, druhá proběhla pod vedením Karla Tomáška z Velkého Vřeštova. Při druhé ochutnávce, 6.12., mezi sebou soupeřila mladá vína z České republiky s viny španělskými, italskými a francouzskými beaujoalis. Zvěřinové hody se konaly 25. – 27.10., Svatomartinské 8.-10.11., 29.11, - 1.12. Vepřové hody – zabíjačkové dobroty z rukou řeznického mistra Tomáše Krušiny, 13. – 15.12. 30.12. uspořádali v sále hostince svůj Předsilvestr členové a přátelé tzv. Gerontklubu.

DEDIVADLO

Soubor ochotnických divadelnic Dedivadlo působil ve stejném složení jako předchozí rok – autorka her, režisérka a herečka, principálka Dagmar Ruščáková, herečky Dana Paulová, Gabriela Lašťovka a Lucie Baliharová. Během roku soubor vystoupil 11krát, reprízoval všechny své hry z předchozích let.

Na závěr roku herečky plánovaly premiéru nové hry na „domovské scéně“, v sále U Hrdinů. Týden před datem premiéry hry Vánočnice bylo představení kvůli nemoci jedné členky souboru zrušeno a premiéra odložena až na únor roku 2020.

SPORT

V sobotu 3. srpna se na doubravickém hřišti konal již 9. ročník turnaje v malé kopané pro hráče nad 35 let – Veteran Cup Míry Palečka. Turnaje se účastnilo šest mužstev. Doubravický tým obsadil 5. místo. Do konce května a pak zase od začátku října, vždy ve čtvrtek vpolední se doubravické ženy scházely v zasedací místnosti OÚ ke cvičení. Pondělky večer od jara do podzimu trávilo 6 – 10 hráčů nohejbalu na asfaltové části doubravického hřiště, přes zimu dojížděli občas v pátek podvečer do tělocvičny dubenecké školy, kde dle počtu účastníků hráli buď nohejbal, nebo badminton.

JK ZÁLESÍ

Na Zálesí organizoval místní jezdecký klub vedený Ilonou Sedláčkovou opět dvakrát jezdecké závody v parkuru, a to v sobotu 1.6. a v sobotu 3. 8.

OBYVATELSTVO

1.1 2019 měla Doubravice s Velehrádkem a Zálesím 378 obyvatel, k 31.12. se počet obyvatel snížil na 371. Dvě děti se narodily. Se čtyřmi občany jsme se rozloučili navždy. Z trvalého bydliště v našich obcích se odhlásilo 15 občanů, naopak se do obce přihlásilo 10 občanů.

POČASÍ

V Doubravici byla nejvyšší teplota 15.6. ve 14.30 - 33,7 °C, naopak nejnižší teplota byla 22.1. v 6.00 -10°C. Únor byl velmi teplý, víkend 16. a 17. 2. byl teplotně rekordní, slunečno, někde 17 °C, u nás 11°C. Velmi teplé a slunečné počasí pokračovalo až na drobné výjimky do konce února i na začátku března. V sobotu 9.3. a neděli 10.3. velmi

silný vítr – vichřice Eberhard, způsobila obrovské škody v lesích, někde strhávala střechy, u nás k žádným výrazným škodám nedošlo, maximálně poničené skleníky. Duben byl velmi teplý a suchý, o velikonočním prodlouženém víkendu (19.-22.4.) jasno či skoro jasno a tepoty letních 23-25 °C. Zato květen byl deštivý a chladný. Výrazné oteplení útočící na tropickou třicítku bylo na začátku června. Ze čtvrtka na pátek (6.6./7.6.) bouřka s průtrží mračen. V Doubravici bahno z polí hrklo do garáže a přízemní dílny Flečkových, dostalo se i na dětské hřiště a a do požární nádrže. Léto nebylo ničím výjimečné, nebylo ani extrémně teplé ani chladné, 30. 7. přívalové srážky způsobily opět lokální záplavy a opět způsobily škody na soukromých i obecních majetcích. Září i říjen byly teplé, poměrně deštivé, z toho se radovali houbaři, neboť hub byly plné lesy (ty, které ještě vzdorovaly kůrovcové kalamitě). Velmi teplé a slunečné byly dny od 24.-27.10., 24. října v Česku opět padaly teplotní rekordy. Listopad byl deštivý a teplý, obvykle se odpolední teploty pohybovaly kolem 10°C. Podobný byl i prosinec, jen o něco chladnější, odpolední teploty pod nulou byly opravdu výjimečné, sněhu jsme se do konce roku nedočkaly, pokud sněžilo, tak sníh záhy roztál.

Lucie Baliharová

Z OBECNÍ KRONIKY

ROK 1927 - POKRAČOVÁNÍ

Národní Jednota Severočeská se připravovala na oslavu svého třicetiletého trvání. Jinak její práce byla kulturního rázu. Předsedou byl zvolen Václav Všetečka, místopředsedou Emil Lhota, Josef Černý jednatelem a vedoucím divadla, Antonín Reil pokladníkem. Na darech do pohraničí věnovány 84 Kčs.

Měšťanská škola v Dubenci – 1. září 1927 byla v Dubenci založena měšťanská škola státní. Ředitel Václav Boubelík, odborný učitel z Českých Velenic. Třídy byly v obecné škole a ve větších domech, kde byly aspoň částečně přiměřené místnosti. Doubravice byla přiškolená do Dubence. Zřízení měšťanské školy v Dubenci se Němci houževnatě bránili. Báli se počestování. Původně měla měšťanská škola býti v Lanžově. Při komisním řízení postavila se část členů obecního zastupitelstva – vedena velkostatkářem Antonínem Chládkem – proti zřízení školy. Lanžov měl na stávající školní budově provést opravu v hodnotě Kčs 30 tisíc a tím vše padlo. Později Lanžov o školu žádal, ale bylo pozdě. Teprve si rozvážnější občané uvědomili, co by škola znamenala pro obec.

Lidová škola hospodářská dále vychovávala rolnický dorost a snažila se šířit zemědělský pokrok mezi staršími rolníky. K žactvu během roku promluvil okresní pomolog Vít a místní rolník, odborník ve včelařství, Josef Machek. Žáků bylo šestnáct.

Elektrisace obce – Po delší době nastává v naší obci změna v názorech na život venkovského člověka, když byla u nás provedena elektrisace obce. Po dlouhé, namáhavé – často se zdálo beznadějně – práci vítězí ta drobná práce mezi lidem. Nad nerozvážností vítězí klid a rozvaha. Teprve jsme my, mladší, viděli, jaký hrozný předsudek vládne v některých lidských mozcích proti pokroku. Pokrok zvítězil nad tmou. 6. ledna 1927 bylo u nás založeno Elektrárenské družstvo, do něhož bylo přihlášeno 20 členů a během valné hromady se přihlásilo ještě 14 členů. Podíl na jeden hektar pole 50 Kčs, na dům od 1-5 ha – 50 Kčs, od 5 ha výše 100 Kčs. Živnostníci budou platit podíly na základě daňového předpisu – základu jejich daně. Rozpočet pro Doubravici činí Kčs 184 000, pro Zálesí Kčs 7 781 a Velehrádek Kčs 39 500. Příspěvek na hlavní vedení Doubravice-Zábřezí činil Kčs 96 000. Vedením družstva pověřeni: František Machek, předseda; Josef Klesal, jeho náměstek; Josef Černý, kontrolor.

Počasí – Leden mírný, únor vánice, 4. dubna první jarní bouře, 13. května sníh. Nastalo teplo. V obilích mnoho ohnice. Úroda prostřední.

Pozorování – Ceny obilí a ostatních produktů nebyly zapsány. Meteorologickou stanicí v obci stále pečlivě obsluhoval Josef Machek, který měl také největší včelín.

Pokračování příště, kráceno

Lucie Baliharová

AKTIVNÍ SENIOŘI Z DOUBRAVICE I OKOLÍ V ROCE 2019

Skupina seniorů, kteří chtějí svůj podzim života strávit aktivně, stále poznávat a vzdělávat se, se pravidelně každý měsíc scházela k posezení v hospůdce, buď U Šmídů v Bílé Třemešné (23.1.), U Antonína v Lipnici (28.2., 27.3., 31.7.), U Tučků na Zdobíně (6.9.), nebo v doubravické hospodě U Hrdinů (3.5.,5.6., 3.7., 10.10, 14.11.) Kromě těchto posezení senioři zorganizovali i několik zajímavých výletů a exkurzí, které mohou být i pro vás, čtenáře DO, inspirací, jak trávit volný čas:

10.4. – Exkurze do Východočeského divadla Pardubice.

Doprava vlakem, k divadlu pěšky asi 2 km, posezení v Retro kavárničce a procházka k divadlu. Od 13 hod. prohlídka secesní budovy, schodiště, jeviště, hlediště, balkon, šatna herců, vlásenkárna. Velmi zajímavý výklad dramaturgyně divadla. Vstupné 20,- Kč / osoba. Po prohlídce Zelená brána, Pernštýnské náměstí, starobylá ulička, kostel a posezení na jídlo v přístavbě k bývalému obchodnímu domu Prior. Počasí se vydařilo, ráno chladno a vítr, v Pardubicích příjemně, kvetly sakury, třešně, zlatý déšť a jarní kytičky. (15 účastníků)

14.5. – Výlet do Prahy

Doprava vlakem. Cílem bylo přístaviště č. 14. Ve 12 hod. nástup na loď Moravia a 2 hod. plavba s aperitivem a obědem pod heslem „sněž, co můžeš“. Účastníci výletu zaplatili jen 50 % z plné ceny 790,- Kč. Za slevu děkovali paní Kristě Havlíčkové – rybářce, která se při chytání ryb seznámila s pánem, kterému vyprávěla o skupině

aktivních seniorek a seniorů. Vyklubal se z něho pan Fric - majitel lodí v Praze, daroval Kristě slevovou kartičku na plavbu a zarezervoval 30 míst. Plulo se po proudu, kolem ostrova Štvanice, do plavební komory, pod Negrelliho viaduktem, před Libeňským mostem otočka a zpět přes plavební komoru pod Karlův most, Čertovku, Sovovy mlýny, u Střeleckého ostrova otočka a k přístavišti. (25 účastníků)

9.7. – Lázně Pod Zvičinou

- výlet automobily s procházkou ke kapličce, koupališti, prohlídka kolonády a okolí hotelu. Je tady krásně upravená a moc zajímavá naučná stezka pro děti. V hotelu bylo malé občerstvení, to větší bylo v restauraci U Lípy v Třebihošti. (12 účastníků)

15.8. – Markvartice – výlet automobily

Výletníků se ujala spolumajitelka firmy Planta naturalis, p. Zdena Nikodémová. Seznámila je s jejich hospodářstvím a povídala o květnatých loukách a léčivých bylinkách. Výklad proběhl přímo na polích, kde květiny pěstují. Exkurze byla ukončena návštěvou informačního centra v dřevěné chalupě, kde se provádí sušení bylin a další zpracování. Zájemci si nakoupili semínka podle svého přání. Oběd proběhl v restauraci Even v Sedmihorkách a výlet pokračoval do Troskovic pod Troskami, do Muzea panenek. Další zastávka byla v restauraci U Rumcajse na malé občerstvení. (14 účastníků)

24.9. – Broumov – výlet automobily

Program výletu byl opravdu nabitý:

- Hobra Školník s.r.o., provedl Vojtěch Školník, spolumajitel rodinné firmy, která vyrábí filtrační média, filtrační zařízení a technologie, žáruvzdorné a izolační materiály

- restaurovaný historický dřevěný hřbitovní kostelík v Broumově
- VEBA podniková prodejna, nákup bytového textilu a froté ve slevě
- zajištěn oběd v klášterní restauraci U Tří růží + káva v Café Dientzenhofer)

- VIP prohlídka v podání manažera kláštera Aleše Freiwalda historických a revitalizovaných prostor broumovského kláštera, (14 účastníků)

24.10. – Loutkové divadlo Drak

- zájezd automobily do Hradce Králové. Účastníci zhlédli pohádku „O zlaté rybce“. Zázemím divadla provedla p. Eliška Finková (14 účastníků)

25.11. – Cukrovar Dobruška - výlet s exkurzí

Po skončení exkurze a krátkém odpočinku následovalo zhlédnutí krátkého filmu o cukrovaru, prohlídka Muzea cukrovarnictví, lihovarnictví a řepařství, v restauraci Radnice v Dobrušce oběd a sladkou tečku uskutečnili v cukrárně Zuzka na náměstí v Sobotce. (11 účastníků)

4.12. – Mikulášské posezení v restauraci U Hrdinů

Každý přinesl jeden vtipný malý dáreček, který dal do velkého koše, po večeři si zase každý jeden dáreček vybral a řekl krátkou básničku nebo zazpíval písničku. S košem chodila Alenka Sedláčková a měla na obličeji velké brýle a vousy. (23 účastníků)

Marie Malá (upraveno)

PAMÁTCE KARLA JEŽKA

Řídícímu učiteli Karlu Ježkovi, popravenému za účast v protinacistickému odboji v roce 1942, byly v minulém roce věnovány dvě vzpomínkové akce, obě organizovali královédvorští sokolové. O první, jež se každoročně koná v dny, kdy si připomínáme jeho smrt na pardubickém Zámečku, jsme již psali v minulém roce, v letním čísle DO.

Druhou pietní akcí bylo odhalení Kamene zmizelého Karlu Ježkovi. Stalo se tak symbolicky na Památný den sokolstva, 8. října.

Kámen, již předem zabetonovaný mezi dlažební kostky asi metr před hlavním vchodem do Ježkova domu, byl odhalen v 15 hodin. Pietní akt natáčelo královéhradecké studiu České televize a příspěvek byl odvysílán ještě ten večer od 18 hodin v pořadu Události v regionech. Čestnými hosty a současně těmi, kteří samotné odhalení provedli, byla dcera Karla Ježka, Jiřina Jarošová, která přijela se svou dcerou až z Napajedel, a Antonín Burdych ze Rtně v Podkrkonoší. Rodiče A. Burdycha za heydrichiády ukrývali v Bohdašíně a Končínách u Červeného Kostelce Jiřího Potůčka,

radistu z operace Silver A. Pro tohoto radistu měl připravit úkryt Karel Ježek, došlo však k vyzrazení a k přestěhování radisty už nedošlo, naopak následovalo zatýkání a popravy.

Po této vzpomínkové akci pokračovali sokolové v odhalení dalších Kamenů zmizelých ve Dvoře Králové n. L. - v 16 hodin na Benešově nábřeží č.p. 1253 Jaroslavu Bilinovi, královédvorskému starostovi, a v 17 hodin ve Švehlově ulici č. p. 46 JUDr. Františku Pařezovi. Pietní akt vyvrcholil u pomníku

sokolských obětí na stadionu, kde byl v 18 hodin rozvinut nový prapor Sokola Dvůr Králové n. L.

Památný den sokolstva 8. října

Za druhé světové války bylo v noci ze 7. na 8. října 1941 na příkaz R. Heydricha zatčeno v rámci „Akce Sokol“ na 1500 sokolských činovníků, následně byli transportováni do Osvětimi. Domů se vrátila jen hrstka. Mezi sokolskými oběťmi bylo i 14 občanů ze Dvora Králové a jeho okolí. Byli to bývalý starosta města Jaroslav Bilina, JUDr. František Pařez, starosta jednoty a místostarosta župy Podkrkonošské, řídící učitel, náčelník Sokola Doubravice a místonáčelník župy Podkrkonošské, zakladatel tábora na Ježkově, královédvorský rodák Karel Ježek, letec Eduard Zbroj, továrník Josef Sochor, úředník Josef Šonka, úředník Karel Raich, student Jiří Řezníček, mistr zámečnický Jaroslav Mach, správce František Polák, Jan Růžička, Klára Eisnerová, Edita Hochbergová, Ida Schützová.

František Pařez

František Pařez byl advokátem a výraznou osobností královédvorského veřejného života. Aktivně se věnoval činnosti v Sokolu a Pěvecké jednotě Záboj. Na podzim roku 1940 inicioval tzv. sociální akci, jejímž cílem bylo pořádat finanční sbírky a podporovat rodiny zatčených. Po zatčení v noci ze 7. na 8. října 1941, věznění v Hradci Králové, Praze a Terezíně byl 15. ledna 1942 transportován do Osvětimi. Za nelidských podmínek, v mrazu, byl nucen vykonávat otrocké práce. Těžkým omrzlinám a zápalu plic podlehl 2. února 1942, ve věku 57 let.

Jaroslav Bilina

Jaroslav Bilina se jako člen národně socialistické strany stal v roce nejmladším členem obecního zastupitelstva a byl ve svých 33 letech zvolen starostou města, ve třech volebních obdobích. Za jeho působení byly navázány přátelské styky města s britským Manchestrem. Za jeho starostování se město velkou měrou rozvíjelo – svůj provoz zahájilo Tyršovo koupaliště, došlo k vybudování Městské tržnice, bylo zrekonstruováno muzeum, rozšířen vodovod, otevřena obchodní akademie. Bilina se podílel také na vybudování Textilního muzea. Zasloužil se o to, že česká města Dvůr Králové a Polička zůstala po mnichovské dohodě součástí okleštěného Československa a nebyla začleněna do říšského území. 20. prosince 1939 musel rezignovat na funkci starosty, 3. června 1942 byl zatčen gestapem a 5. června popraven na pardubickém Zámečku.

Lucie Baliharová

PŘÍBĚH O HASIČÍCH A VZPOMÍNKA NA VZNIK JZD

PŘÍBĚH O HASIČÍCH, tehdy požárníci, se udál v malé vsi nedaleko Vlašimi. Znáám ho sice jen z vypravování, ale určitě se tak udál. V sále vesnické hospody se konala výroční schůze požárního sboru. Šéf tamních požárníků právě řečnil a pochvaloval si, že za celý

minulý rok nedošlo ve vsi k žádnému požáru. Když byl v nejlepším, rozlétly se dveře sálu, dovnitř se vrátil místní občan a s vytřeštěnými zraky volal: „Hóřííí!“ Všichni se hned hrnuli ven a opravdu, z pootevřeného okna v patře nad hospodským sálem se valila oblaka hustého kouře. Tak požárníci nechali schůzování a hnali se k požární zbrojnici pro stříkačku. Zbrojnice byla zamčená a klíč nikdo neměl s sebou, musel pro něj domů. Zbrojnici odemkli, ale zjistili, že nikdo z přítomných neumí se stříkačkou odjet. Pak se jeden přece jen uvolil a na jedničku vyjel k blízkému rybníku pro vodu. Až tam si uvědomili, že rybník je zamrzlý, a začali shánět sekeru. Nakonec vodu nabrali a vydali se na jedničku zpátky k hospodě. Když tam dojeli, bylo už po ohni. Zjistilo se, že "požár" zavinil obyvatel té místnosti nad sálem. Dal si na roztopená kamna usušit nějaké hadry, odešel do hospody na pivo a na vše zapomněl. Vzpomněl si až po všeobecném rozruchu a hořící hadry snadno sám uhasil.

DRUHÉ POVÍDÁNÍ je trochu smutnější. Týká se zakládání JZD na Vlašimsku, odkud pocházím. To už píšu podle vlastních vzpomínek. Na první zakládání družstva si už moc nevzpomínám, bylo mi tehdy 12 roků. Bylo to v roce 1952, a pokud vím, založení JZD proběhlo tehdy celkem hladce. Jenže nic nebylo připraveno. Vést družstvo tehdy nesměli sedláci, tak se toho ujali domácí *kravičkáři*, kteří uměli vést jen to svoje několikahektarové hospodářství. Traktory či dokonce kombajny nebyly. Vrcholem byly sekačky a mlátičky, které JZD sebralo sedlákům. Takže se skoro vše dělalo dál ručně. Vzpomínám si, jak maminka spolu s ostatními ženskými chodila po polích a z plachty na břicho ručně rozhazovala hnojivo. Z posekaného obilí se stavěly panáky jako dříve atd. Ze slibů, které zemědělci dostali při vstupu do družstva, se téměř nic nesplnilo, blahobyt byl veškerý žádný. To naštěstí u nás trvalo jen asi rok. Pak vláda, prý na popud tehdejšího prezidenta Zápotockého, povolila družstva rozpouštět nebo z nich vystupovat. V naší vsi se tak družstvo téměř rozpadlo, skoro všichni z družstva vystoupili a začali zase hospodařit soukromě. Ale uvolnění to bylo jen zdánlivé. Když

se soudruzi na okrese z té rány oklepali, chtěli dát JZD zase dohromady. Zbytkovému družstvu poskytovali všelijaké výhody, aby zemědělce nalákali do družstva zpět. Marně. Dobrovolně nikdo nepřišel. Po vsi začaly chodit tzv. agitační dvojice. Ty chodily po vsi a zase začaly slibovat. Marně, nikdo už jim nevěřil. Tak páni soudruzi z vlašimského okresu přitvrdili. Dvojice chodily dál, ale místo slibů začaly vyhrožovat. A výhrůžky se na rozdíl od slibů důsledně plnily. Zbytkové minidružstvo si vybralo ta nejlepší pole u vsi a soukromníci dostali to, co zbylo, bez ohledu na to, čím které pole po dlouhá léta bývalo. Soukromníkům byly neustále zvyšovány povinné dodávky zemědělských výrobků státu. Kdo je neplnil, byl pokutován. Soukromníci si nesměli zabít jedno prase ročně, jak bylo odedávna zvykem. Myslivcům byly odebrány lovecké lístky. Děti soukromníků nesměly odejít do škol nebo do zaměstnání mimo JZD. A agitátoři stále chodili. Když se někdo začal proti sankcím bouřit, byla na to jediná odpověď: „Tak jděte do družstva.“ Já jsem se s agitátory moc nesetkával, ale na dvě dvojice si dobře pamatuju. Chodili po vsi dva, jeden byl výřečný a ten druhý vůbec nepromluvil, byl jen do počtu. A pak jsme se dověděli, že ten nemluvný byl šéf vlašimského soudu. Rozumně nemluvil do toho, čemu nerozuměl, ale jít asi musel. Druhá dvojice byla komická. Byly to dvě ženské, které přišly několikrát. Když je můj tatínek uviděl, vždycky nám říkal: „A já, holokrčka s vokůrkou jsou tu zas.“ Ale jednou tatínka dožraly, když nerozeznaly oves od pšenice, vyhnal je a víc už nepřišly.

Já jsem v té době dokončoval benešovskou jedenáctiletku a dodnes se divím, že mne *okresáci* tu školu nechali dokončit. Asi se za mne jako za dobrého žáka přimluvil některý z vlivných profesorů. Můj mladší bratr nesměl ze vsi odejít vůbec. Když jsem v roce 1957 jedenáctiletku dokončil, sháněl jsem zaměstnání. Tehdy to bylo možné jen přes pracovní úřad. Tam šéfoval člověk, který na to měl tehdy požadovanou kvalifikaci, byl *zasloužilý, uvědomělej a blbej*. Když jsem ho pořád chodil otravovat, tak mi řekl: „Už sem nechod', přijď, až bude táta do družstva.“ Tak jsme oba s bratrem zůstali rodičům *na krku* a museli nás dále živit. Po smrti prezidenta Zápotockého

represe dosáhly vrcholu a na jaře roku 1958 skoro celá vesnice do JZD vstoupila, mezi nimi i moji rodiče. Dva zatvrzelí odpůrci byli *zlikvidováni*, což znamenalo, že jim byl sebrán veškerý majetek, ale ve vsi mohli zůstat. Teď už mi na pracáku dát zaměstnání museli, ale bratr musel zůstat v JZD. Byl jsem odměněn tím, že jsem mohl jít s maturitou dělat pomocného dělníka, později topiče. Na nějaké další studium nebylo ani pomyšlení. Až v roce 1966, kdy už se na vše zapomnělo, jsem mohl při práci v kotelně dělat dálkově Vysokou školu zemědělskou v Praze. Po skončení školy jsem nastoupil do JZD Doubravice. To už bylo úplně jiné družstvo. Ona ta myšlenka družstev nebyla tak špatná, ale ty začátky nebyly připravené a ublížily mnoha lidem. To by bylo na dlouhé psaní.

Ing. Josef Brož

VÁNOČNICE? VÁNOČNICE!

„A vždycky před Vánoci bude v Doubravici premiéra...“ jak snadno se nám to tehdy řeklo! Ale kupodivu se to dařilo. Poprvé, podruhé, potřetí... a počtvrté se to nějak zaseklo. Rok 2019 prostě psaní divadelní hry nepřál.

Ne, že bych se nesnažila. Nápad jsem měla už dlouho a vypadalo to báječně. V duchu jsem to nazvala veselý horor „O třech tchyních“ a poměrně brzy jsem měla představu, o čem by to mělo být a jak k tomu dospět. Jenže když došlo na opravdové psaní scénáře, bylo to jako by mě někdo zaklel očarovanou kostí. Nešlo to. Pokud někdo tvoříte, tak znáte ten pocit naprosté bezmoci, pokud se věci zasukují a mozek odmítne spolupracovat.

Myslela jsem si, že je to tím, že jsem v duchu ponořena do příběhu, který už skoro dva roky píšu. I zakázala jsem si psát Alžbětu a znovu a znovu bojovala s tchyněmi.

Výsledek byl ten nejhorší možný – nepokračoval ani román ani divadelní hra. V srpnu jsem musela přiznat prohru. Ačkoliv ta hra vypadala jako dobrý nápad, nebyla životaschopná.

Název hry: Vánočnice

Hra o tom, jak vás Vánoce vtáhnou do své reality, ať už chcete, nebo ne... :)

Scénář, režie, návrh kostýmů i scény:
Dagmar Ruščáková

Hrají: Dana Paulová, Lucie Baliharová,
Gabriela Laštovka, Dagmar Ruščáková

Premiéra: 22. 2. 2020 Doubravice

Další představení:

Restaurace Dolní Nemojov – 1. 3. 2020
velmi úspěšné

Horní kostel Velký Vřeštov – 8. 3. 2020
zrušeno kvůli nemoci

Praha Dolní Chabry – 14. 3. 2020
zrušeno kvůli pandemii koronaviru

Tyhle situace důvěrně znám. Když hledám téma, jaké bych mohla napsat pro rádio, tak se mi občas stane, že si v hlavě něco hezky přichystám, plynoucí dny mě nerozčilují, protože přece vím, co budu psát. Pak si k tomu sednu a... píšu a mažu. Píšu a mažu. A po x pokusech musím uznat, že tudy cesta nevede. Mezi tím se blíží pátek, kdy je poslední termín pro nahrávání Nedělní kávy... Eh, kdybyste věděli, kolikrát jsem pak akutně hledala nové téma a dopisovala žádané v pátek dopoledne!

Netušila jsem však, že se to může stát i ve velkém – že mohu ztratit nejen dny, ale celé měsíce na práci, která je k ničemu. Začalo září a já jsem zoufale hledala jiné téma. Když si pár zainteresovaných z naší vsi všimlo, že nezkoušíme, a vytušilo problémy, nechali se slyšet, že bychom mohly zopakovat naši úplně první hru „Takové obyčejné Vánoce“. Jenže tam jsme narazily na neřešitelný problém. I kdyby onen v našem souboru chybějící muž byl ochoten znovu zkoušet, kde bychom vzaly vnuka? Dívka, která ho před pěti lety hrála, nám dozrála v mladou ženu a hrát sedmiletého kluka se jí opravdu nechtělo – a jiného herce jsme neměly.

Mám tu hru moc ráda, miluju nápad s přesolenou rybí polévkou, nahrazenou pytlíkovou hrachovkou, stejně jako debatu o tom, co má vlastně patřit do bramborového salátu. Lidi pořád oslovuje výběr stromečku a hledají způsob, jak a kdy

dětem vysvětlit, jak je to s Ježíškem. Teoreticky bych mohla „vykrást“ vlastní hru, ale nechtělo se mi do toho. Takhle se věci nedělají. Ale téma Vánoc se mi líbilo...

A pak jsem si vzpomněla na Fanču, Anču a Maryšu. Tři ženské z malé vísky, které jsem si vymyslela pro sérii krátkých scének, které jsme loni hrály na masopustu v Bílé Třemešné. To byly vskutku živoucí charaktery! :D Co takhle je posadit do Vánoc? Ale samotné Vánoce nestačí... Lámala jsem si hlavu velice velmi, zatímco chudák Alžběta ve svém příběhu opět osiřela. Začalo vznikat něco jako scénář. Jenže ne hra – spíš jednotlivé scénky. Bylo to jako rýžování zlata na nevalném nalezišti – sem tam nápad.

A potom jsme se my, děvčata z Dedivadla, začala vzdělávat. První byl kurs jevištní řeči. Byl úžasný, ale nápady pro scénář nepřinesl. Jen potvrzení, že na jeho kvalitě záleží... no snad všechno. Nervozita stoupla a já dělala změny. Začaly jsme zkoušet. Nic moc. Vedle nedostatku rozumného textu náš soubor ničily nemoci – jen Gábina měla neschopenku už od září, my s Luckou jsme se v chorobách střídaly, jen Dana vydržela. Ale nevzdávaly jsme se – zatím.

Bylo už 30. listopadu (premiéra měla být 14. prosince), když jsme byly na kurzu dramaturgie. Byl to nesmírně náročný den! Nejen kvůli mnoha novým informacím, ale měla jsem navíc příležitost mluvit o svých potížích a pochybách s opravdovým scénáristou a dramaturgem. Ne, nebylo to okamžité osvícení, ale spíš postupné rozednění. Konečně mi věci začaly dávat smysl a já jsem, pokolikáté už?, přepsala scénář. Dva týdny před termínem premiéry, přičemž pořád nebylo jasné, jestli Gábina bude moct vůbec hrát.

Týden před premiérou jsme to vzdaly. Bojovaly jsme statečně, ale lidé nemohou za to, že nám to nevyšlo – nemůžeme jim nabídnout něco tak zoufale... nedopečeného. Nevymazleného. Představení jsme odvolaly a po dohodě s hostinským určily další termín – 22. února 2020. „Takové pěkné datum,“ řekla jsem si s nadějí. „To už dáme!“

Text nám pomalu rozkvétal – přesně jak jsem doufala. Jakmile jsme vzaly do rukou rekvizity (a že máme tentokrát strašlivý soupis rekvizit!), vše se začalo skládat do jednoho hladce plynoucího děje. A

objevily se první vtipy a hlášky, které vyrašily nad původním textem. Oddechla jsem si. Byly jsme na dobré cestě. Podařilo se mi vymyslet zlepšovák na držák kulis a mistr truhlář ho promptně dodělal, vymyslela jsem, jak udělat zimu a Gábina to skvěle zrealizovala.

Mezi tím – vlastně už od podzimu – chodily žádosti o představení. Nepřejte si vědět, jak mi bylo, když jsem tehdy slibovala naši účast!:) Ale věřila jsem, že to zvládneme. Musíme, ne?

A pak se přiblížilo datum premiéry. Zkoušky začaly být problém. Potřebovaly jsme zkoušet i s kulisami a neměly jsme kde. Od loňského roku zmizely poslední prostory, kam jsme se na vsi mohly vrtnout, hospoda má v zimě zavřeno, takže to dopadlo tak, že na generálku jsme si půjčily zasedací místnost na našem obecním úřadě. Starosta nám tam i zatopil!:)

Nervozitu před představením nemá cenu rozebírat – byla. Navíc na mě lezl nějaký virus, takže jsem se od pátku dopovala paralenem a tentokrát chyběla u tradičního nošení židlí z obecního úřadu do sálu hostince U Hrdinů, kde se představení konalo. Však tam za nás byli Martin s Markem. V sále bylo díky plesu, který se tam konal den předtím, příjemně teplo a jeviště bylo uklizené. Hodinu a půl předem jsme s Markem

přivezli kulisy a rekvizity. S děvčaty jsme začaly stavět scénu, zatímco Marek si chystal kameru a omotával do nevhodného směru svítící světla alobalem:))

No a pak to začalo.

Jako obvykle z nás tréma najednou spadla a jely jsme. Nejdřív možná trochu opatrně, ale častý smích z publika nás rychle osmělil a pak už jsme se bavily nejspíš stejně, jako ti lidé. Když jsme skončily (za mohutného zpěvu koledy:)), byl nadšený potlesk doslova balzámem na naše duše. Tohle představení nás stálo opravdu hodně a cítily jsme nemalé zadostiučinění, že jsme to nakonec vybojovaly.

Ano, je to amatérské v každém směru, ale jsme to my. Dedivadlo.

Lidé se smějí. Co víc si můžeme přát? :)

Dagmar Ruščáková

MOŠTOVÉ VÍNO V DOUBRAVICI

Pár let už si všímám (je to částečně nemoc z povolání geodeta) pomístních názvů v našem i širším okolí. Z praxe vím, že naši předkové byli velmi věcní jak ve vytváření nástrojů, tak v pojmenování míst v terénu. Vzhledem k průběhu počasí v období od 80. – 90. let jsem nerozuměl tomu, proč má tolik lokalit v okolí název Na Vinici, nebo Vinice. Jen pro příklad - Vinice (Bílé Poličany), Vinice (Jaroměř), Vinice (Česká Skalice), Vinice (Třebnouševy) a další.

S nástupem teplých roků po přelomu tisíciletí bylo stále více zřejmé, že se tu víno opravdu mohlo pěstovat. Nevím, jestli jsme se ocitli v nějakém pravidelně se opakujícím období, nebo jsme na prahu mimořádné

klimatické změny. Nejsem schopen to změnit, a tak se snažím využít výhod klimatu a chránit se před jeho riziky.

Začal jsem uvažovat o pokusné výsadbě několika hlav révy, která by snesla zdejší podnebné podmínky i chudou jílovitou půdu. Od pana Rudolfského (má vinici na Kuksu) jsem dostal doporučení na odrůdu Solaris. Tak jsem díky jeho radám objednal certifikované sazenice, založil viničku o 15 hlavách a dal se do práce. Popisuji situaci čtyři roky nazpět. Nechtěl jsem postupovat metodou „pokus – omyl“, a tak od té doby se studium odborné literatury a konzultace ke každému kroku střídaly s prací na „vinici“. Loni v září jsme s Danou sklízeli nultou, neboli panenskou úrodu.

Neměli jsme mlýnkoodstopkovač, a tak se bobule před lisováním drtily rukama. Tím jsme nedosáhli takové výtěžnosti moštu, v jakou jsme doufali. Všechny další kroky jsme konzultovali s technologem firmy Proneco s Moravy, průběžně jsme mu posílali i vzorky rozpracovaného vína. Díky tomu jsme všechny postupné kroky k získání vína provedli tak, že jsme od nich dokonce dostali i pochvalu. Nevěřili, že by se v Podkrkonoší mohlo zadařit. Letos v únoru jsme stáčeli.

Pokud naše práce někoho zaujme, rádi se podělíme o zkušenosti.

Teď k vlastní odrůdě Solaris:

Solaris je raná moštová odrůda, kterou v roce 1975 vyšlechtil Prof. Dr. Norbert Becker v Německu jako křížence odrůd Merzling x Gm 6493. Otcovská odrůda pochází ze semenáčků, které v r. 1964 vyšlechtil náš pan profesor Vilém Kraus a nabídl je Prof. Beckerovi k dalšímu využití. Od roku 2001 je odrůda Solaris zapsána v Německu do knihy odrůd.

Vlastnosti odrůdy (*cituji z Wikipedie*):

Velmi raná moštová odrůda, která je doporučována pro pěstování v okrajových vinařských oblastech, kde se jiným odrůdám nedaří. Rašení je středně rané, 3-5 dnů

před odrůdou Rulandské modré, doba květu je raná, dozrávání hroznů je velmi rané až rané.

Choroby a škůdci

Rezistentní odrůda, jejíž odolnost vůči padlí révovému (*Uncinula necator*) a plísni révové (*Plasmopara viticola*) je velmi vysoká, vůči plísni šedé (*Botrytis cinerea*) vysoká.

Poloha a půdy

Odrůda není náročná na polohy, daří se jí i v chladnějších vinařských oblastech. Také požadavky na půdu má odrůda poměrně nízké. (konec citace)

Na závěr chci ještě dodat, že nově zkoušíme i červenou odrůdu Cabernet Cortis, určenou také do našich poloh a půd. K ní se vyjádřím, až jak se osvědčí. Snad jen, že její matka a tím i nositelka vysoké cukernatosti a rezistence vůči chorobám je právě Solaris.

Vít Paula

KOMENTÁŘ KE STANOVENÍ POPLATKU ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD PRO ROK 2020

Každý rok je předkládán na jednání OZ stejný komentář ke stanovení poplatku za svoz komunálního a velkoobjemového odpadu a ani v prosinci 2019 tomu nebylo jinak. Produkuje přibližně pořád stejné množství komunálního odpadu, třídíme také cca stejně a postupně platíme více a více. Na druhou stranu neopouštíme a neuhýbáme od základní myšlenky posledních let, která je: **likvidace komunálního a velkoobjemového odpadu nebude ze strany obce dotována.**

Komunální odpad je odpad vyprodukovaný v domácnostech občany a likvidovaný jako směsný komunální odpad pravidelnými svozy popelnic od rodinných domů či

rekreačních objektů, velkoobjemový odpad je vše, co skončí ve velkoobjemových kontejnerech při jarním a podzimním svozu. Dále sem zahrnujeme částku na pořízení nových popelnic, pytlů na odpadky atd., což je však nepatrný finanční objem. **Obec dotuje v plné výši likvidaci nebezpečného odpadu (jarní a podzimní svozy) a dotuje likvidaci tříděného odpadu (tedy rozdíl mezi náklady na likvidaci tříděného odpadu a příjmy od firmy Ekocom za roztříděný odpad - v současné době kryjí příjmy asi 50% nákladů) - viz tabulka níže. Množství komunálního i tříděného odpadu je v posledních letech přibližně pořád stejné, daří se vytrítit cca 20 tun odpadu ročně, komunálního produkujeme cca 100 tun a velkoobjemového cca 5 tun.**

Celkové náklady na svoz KO byly za rok 2019 cca 271 000,-Kč (oproti 261 706,-Kč za rok 2018)

Pro rok 2020 nedojde ke zdražení této služby ze strany TS Dvůr Králové, což bylo potvrzeno při jednání 6.12. Nicméně jsme byli zároveň při tomto jednání seznámeni s vývojem a legislativou, která bude uplatňována vůči producentům KO od roku 2021 do roku 2035. Velmi zjednodušeně a stručně řečeno - půjde o skokové navýšení skládkovného.

Na prosincovém zasedání obecního zastupitelstva byla odhlasována částka za svoz a likvidaci KO k úhradě občanům na rok 2020 – **680, - Kč**, při zachování platných výjimek dle obecní vyhlášky či ze zákona.

Výjimky a osvobození od poplatku:

1. osvobození dětí - za první se platí, druhé a další osvobozeno do 15 ti let - 24x
2. občané přihlášení k trvalému pobytu na adrese OU - 9x
3. občané bydlící na základě doloženého potvrzení (nájemní smlouva, potvrzení OU) v jiné obci a tam platící poplatek za svoz KO - 18x4. druhá nemovitost jednoho vlastníka s jiným číslem popisným - 9x.

Celkem je tedy 60 osvobození, z čehož osvobození uvedená v odkazu 2 a 3 jsou ze zákona dané - 27x.

Rekapitulace 2019						
Komunální odpad	Náklady v Kč	Tuny	Evidence		Tříděný odpad	Náklady v Kč
Svoz KO	252 356,-	100	Počet trvale bydlících	373	Náklady na svoz TO	124 000,-
Velkoobjemový odpad	13 293,-	4,61	Počet rekr. objektů	76	Příjmy za TO	67 000,-
Pytle, popelnice	5 348,-	0	Celkem k placení	449	Dotace obce na TO	57 000,-
Náklady celkem KO	270 997,-		Počet platících občanů	324	Ostatní dotace odpad	
Příjmy od občanů KO	267 352,-		Počet rekr. objektů	76	Nebezpečný odpad	12 306,-
Doplatek obce KO	3 645,-		Celkem platících	400	Komunální odpad	3 645,-
			Výjimky/osvobození	60	Dotace odpad celkem	73 000,-

Dlouhodobě se v naší obci nedaří snížit množství směsného komunálního odpadu, oproti okolním vsím produkuje naše obec mnohem větší objem KO. Současně se nynější systém vybírání poplatku jeví jako nespravedlivý vůči těm, kteří odpad třídí či produkci odpadu snižují, a zároveň nemotivuje ostatní občany, aby v třídění byli usilovnější. V rámci OZ vznikla pracovní skupina, která si dala za úkol hledat cesty, jak množství KO snížit, jak více občany motivovat k třídění odpadu a hlavně k jeho nevytváření a jak cenu za svoz a likvidaci, a tedy i vybíraný poplatek snížit těm, kteří odpad třídí a po právu zvýšit těm, kteří do popelnic odloží vše. Pracovní skupina sbírala informace a zkušenosti v okolních obcích a v současné době pracuje na scénáři nového systému likvidace odpadu i vybírání poplatku.

Karel Hrdina, Lucie Baliharová

ODPADY TÁHNOU...

A VYTAHUJÍ NÁM PENÍZE Z KAPES

Neruda psal, že prý kam s ním, se starým slavníkem. My jsme o dvě století dál a odpad se stal téměř symbolem naší civilizace. Vzpomeňte si, kdy jste naposled něco koupili nebo dostali bez obalu, bez visaček, návodů nebo poučení, které jste nikdy nečetli. Produkujeme odpad a platíme za to, aby byl jinde, než jsme my, aby jej nepotkaly ani naše děti v budoucnu. Zbavit se odpadu stojí peníze, jako všechno, co má hodnotu. Platíme za to, že nežijeme na smetišti.

A platíme hodně. V Doubravici dnes každý občan platí za likvidaci komunálního odpadu 680 Kč ročně. My všichni – jako obec – platíme 500 Kč za každou tunu, které nás někdo zbaví.

Přijde však rok 2021, odpadu bude stejně nebo spíš víc a naše vesnice bude platit.... Hodně. Až 1800 Kč za tunu do roku 2028, ale již v příštím roce dojde k razantnímu navýšení ze současných 500,-Kč za tunu na cca 1 200,-Kč za tunu tam, kde nedokážou vytrědit 45% veškerého odpadu.

To je 3,6x víc. Dokážete si představit, že platíte za 4 roky za benzín nějakých 100 Kč za litr? To odpovídá tomu zvýšení.

Dnes vytrídíme jen 20 % odpadu do skupiny, za kterou nemusíme jako občané platit –papír, plasty, sklo, kovy. Pokud to u toho zůstane, tak bude naše vesnice již příští rok platit oněch cca 1200 Kč za tunu. A každý občan? **Kolik je 680x3,6? Za rok!**

CO S TÍM?

Házet odpad po lesích není úplně to pravé ořechové a pokuty také nejsou zadarmo. Co tak zvýšit oněch 20 % tříděného odpadu na... 30? 40? 50? Pokud dnes třídíme 20 % a třídili bychom 60 %, pak zvýšení ceny na občana bude minimální.

A ještě by nás mohlo hřát vědomí, že na naše plasty nenarazí za spoustu let naši vnuci.

Takže stručně a krátce:

Plasty do žluté

Papír do modré

Kovy do šedé

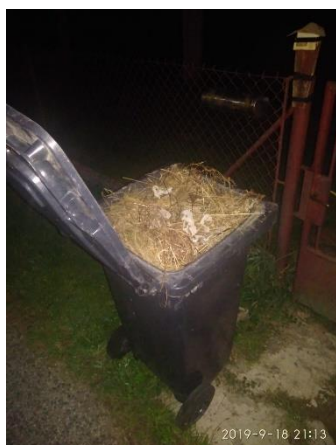
Sklo do zvonu

Biologické zbytky na kompost nebo do kompostéru

Tak jednoduché!

Dagmar Ruščáková

A TAKTO URČITĚ NE!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Své životní jubileum oslavili a oslaví:

prosinec – Miloš Kytler, Vojtěch Fleček, Zdeněk Malý

leden – Šárka Procházková, Zdeněk Šubr

únor – Radek Jákl, Dana Šubrová, Jiřina Valášková

březen – Jaroslav Brdička, Josef Brož, Vladimír Derda

duben – Drahúše Hankeová, Naděžda Novotná, Anděla Rudelová, Irena Siková

květen – Zdeněk Jirousek, Josef Machek, Věra Štígllová

červen – Libuše Flečková, Hana Klustová

Vše nejlepší!

Evropské město:

					A
					A
					A
					A
					A
					A
					A
					A
					A

den v týdnu
nejtěžší zločin
nádhera
nevlastní matka
prokletí
vánoční píseň
slepičí matka
severoamerický stát
opak lži

Skrývačky – co roste kolem nás

Okolo vesnice teče malý potok.
Příkře nás tam sousedka odbyla.
Kupujeme mléko pro naše děti.
Chceme chodit po lesní pěšince.
Boty sundej a sandály si obuj.
Na chodbu koupím nový koberec.
Vichr památný strom nepokácel.
Obě kapely někde asi zabloudily.
Ta sedmá koule je jistě nejmenší.
Ty knihy nahoře patří mé sestře.
Náš tábor se již nebude opakovat.
Koupila jsem pouze lískové oříšky.

Pro bystré hlavy – řešení: Evropské město – Barcelona (sobota, vražda, paráda, macecha, kletba, koleda, kvočna, Kanada, pravda)
Skrývačky – oves, křen, kopr, mech, jasan, buk, chrpa, pelyněk, mák, řepa orsej, zelí

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.